

Vyvěšeno dne: 17. 7. 2026

Svěšeno dne: 31. 7. 2026

Adéla Žemlová

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **prap. Vladimír Klement**, bytem Ronovská 787, Příbyslav, zastoupený Mgr. Jaroslavem Homolkou, advokátem, se sídlem Palackého 5001/1, Jihlava, proti žalovanému: **ředitel Krajského ředitelství policie kraje Vysočina**, se sídlem Vrchlického 2627/46, Jihlava, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 27. 1. 2026, č. j. 31 Ad 3/2025-55,

t a k t o:

I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**

II. Žalovanému **s e** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í:

[1] Žalobce byl ke dni 1. 12. 2016 ustanoven na služební místo vrchní asistent skupiny základních kynologických činností ve Žďáru nad Sázavou. Dnem 1. 1. 2017 mu byl na základě rozhodnutí vedoucího odboru služby pořádkové policie č. j. KRPJ-66462-23/ČJ-2014-1600SK přidělen a svěřen k individuálnímu ustájení služební pes *Nero*, belgický ovčák, evidenční číslo 270006. S účinností od 1. 6. 2022 byl žalobci na základě rozhodnutí č. j. KRPJ-65548-2/ČJ-2022-1600SK přidělen a svěřen k individuálnímu ustájení služební pes *Franio*, německý ovčák, evidenční číslo 173283; dne 26. 2. 2024 byl tento služební pes vyřazen ze stavu služebních psů Policie ČR a odprodán novému majiteli.

[2] Žalobce podal dne 25. 7. 2024 ke Krajskému ředitelství Policie ČR kraje Vysočina předžalobní výzvu ve smyslu § 142a zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (o. s. ř.), kterou se domáhal poskytnutí náhrady za individuální ustájení služebních psů v celkové výši 508 817,96 Kč. Podle žalobce mu na poskytnutí náhrady vznikl nárok v souladu s čl. 37 odst. 4 pokynu policejního prezidenta č. 145 ze dne 8. 7. 2014, kterým se upravuje činnost služebních kynologie (dále jen „pokyn policejního prezidenta“).

[3] Náměstek ředitele Krajského ředitelství policie kraje Vysočina ve věcech služebního poměru (dále jen „správní orgán I. stupně“) rozhodnutím ze dne 7. 11. 2024, č. j. KRPJ-86759-21/ČJ-2024-1600NU, přiznal žalobci doplatek hrubého služebního příjmu ve výši 161 578 Kč. Doplatek byl přiznán v rozsahu 1 hodiny za každý den, kdy žalobce nevykonával službu podle čl. 37 odst. 4 pokynu policejního prezidenta, a to za období od 1. 4. 2021 do 30. 5. 2022, a dále v rozsahu 2 hodiny za každý den, kdy žalobce nevykonával službu podle čl. 37 odst. 4 pokynu policejního prezidenta, a to za období od 1. 6. 2022 do 30. 4. 2023. Dále byl žalobci přiznán doplatek za dny, kdy vykonával službu podle čl. 37 odst. 4 pokynu policejního prezidenta, a to za období od 1. 6. 2022 do 30. 4. 2023, kdy měl současně přidělené k individuálnímu ustájení dva psy, a v rámci plánované doby ošetřování nebyla naplněna časová dotace dvou hodin vyhrazených pro ošetřování (výrok I). Správní orgán I. stupně nepřiznal doplatek služebního příjmu ve dnech, kdy žalobce v období od 1. 4. 2021 do 30. 6. 2024 vykonával službu (vyjma částečné náhrady dle výroku I.), neboť ošetřování prováděl v době výkonu služby, a to v rozsahu stanoveném pokynem policejního prezidenta (výrok II). Výrokem III. správní orgán I. stupně nepřiznal žalobci doplatek za období od 1. 5. 2023 do 30. 6. 2024, neboť doba ošetřování za každý den, kdy žalobce nevykonával službu, již byla do výkonu služby započtena v rozsahu 8 hodin za kalendářní měsíc v období, kdy měl žalobce přiděleného jednoho služebního psa, a 12 hodin, kdy měl přiděleno více služebních psů.

[4] Správní orgán I. stupně v rozhodnutí konstatoval, že žalobce založil svůj nárok na podkladě vlastního výkladu čl. 37 odst. 4 pokynu policejního prezidenta, přičemž dovodil, že psovod má nárok na náhradu za osobní péči při individuálním ustájení služebního psa, a to za každý den jeho přidělení. Výši požadované náhrady tak žalobce vyčíslil prostřednictvím výpočtu z průměrného služebního příjmu v rozsahu 1 hodiny za každý den přidělení služebního psa. Částky za jednotlivé měsíce jsou pak výsledkem vynásobení příslušného průměrného služebního příjmu žalobce počtem všech kalendářních dní v konkrétním měsíci, a to u každého služebního psa.

[5] Správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že v pokynu policejního prezidenta není výslovně stanoveno, zda se doba ošetřování služebního psa v individuálním ustájení v rozsahu jedné (popř. dvou) hodiny za každý den přidělení služebního psa připočítává k hodinám vymezeným pro ošetřování či nikoliv. Dle výkladu čl. 37 pokynu policejního prezidenta, ať už v původním znění nebo ve znění novely po 5. 5. 2023, je však dle správního orgánu nutné brát plánovanou dobu ošetřování služebního psa jako dobu, jež je součástí celkové doby výkonu služby a která je v rámci doby výkonu služby započítána, nikoliv jako dobu, která by měla být kumulativně připočítávána k době výkonu služby v rámci předem plánovaných směn. Smyslem institutu ošetřování je provést jej v rozsahu minimálně jedné hodiny (popř. dvou hodin) každý den, což je v době výkonu služby vždy zachováno. Pokud tedy psovod v daný kalendářní den vykonává službu, je v rámci této služby stanovena doba ošetřování v rozsahu závislém na délce směny a ošetřování služebního psa/psů je pak v tomto kalendářním dnu splněno v rámci směny.

[6] Na základě uvedeného správní orgán I. stupně posoudil každý měsíc rozhodného období z hlediska toho, zda v jednotlivých kalendářních dnech žalobce vykonával či nevykonával službu a dále z hlediska toho, zda měl žalobce v daném období přiděleného jednoho nebo dva psy k individuálnímu ustájení. Za kalendářní dny v období od 1. 4. 2021 do 30. 6. 2024, ve kterých žalobce vykonával službu, správní orgán I. stupně doplatek služebního příjmu za ošetřování služebního psa přiděleného do osobní péče v individuálním ustájení nepřiznal, s výjimkou období od 1. 6. 2022 do 30. 4. 2023, neboť časovou dotaci každodenního ošetřování v době mimo výkon služby nelze kumulovat s hodinami ošetřování při výkonu služby. Za období od 1. 6. 2022 do 30. 4. 2023 byl žalobci doplatek služebního příjmu přiznán pouze částečně, neboť měl od 1. 6. 2022 přidělené k individuálnímu ustájení současně dva služební psy a správní orgán na základě vyhodnocení spisového materiálu zjistil, že v rámci nočních služeb nebyla naplněna

pokračování

časová dotace dvou hodin vyhrazených pro ošetřování služebních psů za každý den vykonané služby. Z toho důvodu došlo k dopočtu náhrady.

[7] Ohledně kalendářních dnů, ve kterých žalobce službu nevykonával, správní orgán I. stupně vzal v úvahu čl. 37 odst. 2 pokynu policejního prezidenta ve znění účinném do 4. 5. 2023, podle něhož vedoucí policista je povinen umožnit psovodovi ošetřování služebního psa a plánovaná doba ošetřování služebního psa se započítává do doby výkonu služby. Čl. 37 odst. 4 pak stanovil, že při individuálním ustájení je pro výpočet nároku doba ošetřování stanovena v rozsahu 1 hodiny za každý den přidělení služebního psa. Tedy z logiky věci vyplývá, že v případě přidělení dvou služebních psů se tato násobila. Novelou pokynu policejního prezidenta již byla tato nesrovnalost upravena, přičemž policistovi se doba ošetřování započítává dle počtu přidělených služebních psů, a to v poměru 8, resp. 12 hodin za každý kalendářní měsíc. Podle plánů služeb a instrukcí účastníka v rozhodném období byl výkon služby žalobce posuzován jako nepřerušitelný, bez stanovených přestávek, a nelze z nich nijak seznat, že by mu byla za každý kalendářní den, kdy službu nevykonával, započtena 1 hodina (popřípadě 2 hodiny) za ošetřování služebního psa. Okolnost, že interní úprava nebyla zcela souladná se zákonem a nebylo tak možno tuto hodinu služby řádně plánovat a poskytnout, nelze přičítat k tíži žalobci, proto správní orgán I. stupně přiznal žalobci doplatek služebního příjmu za ošetřování služebního psa přiděleného do osobní péče v individuálním ustájení v rozsahu jedné hodiny za každý den, kdy nevykonával službu, podle čl. 37 odst. 4 pokynu policejního prezidenta, ve znění účinném do 4. 5. 2023, a to za období od 1. 4. 2021 do 30. 5. 2022, a za ošetřování služebních psů přidělených do osobní péče v individuálním ustájení za období od 1. 6. 2022 do 30. 4. 2023 v rozsahu 2 hodiny za každý den, kdy žalobce nevykonával službu.

[8] Proti výroku II rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce odvolání. Žalovaný rozhodnutím ze dne 19. 2. 2025, č. j. KRPJ-86759-36/ČJ-2024-1600KR, odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. Zopakoval, že za jediný správný a logický výklad čl. 37 pokynu policejního prezidenta je nutno považovat ten, dle kterého je třeba brát plánovanou dobu ošetřování služebního psa jako dobu, jež je součástí celkové doby výkonu služby a která je v rámci doby výkonu služby započítána, nikoliv jako dobu, která by měla být kumulativně připočítávána k době výkonu služby v rámci předem plánovaných směn, v nichž je však doba pro ošetřování služebního psa již přímo rozvržena.

[9] Proti napadenému rozhodnutí žalobce brojil **žalobou**, ve které namítal, že z pokynu policejního prezidenta ve znění účinném do 4. 5. 2023 nevyplývá žádné žalovaným dovozované omezení poskytnutí náhrady pouze na dny, v nichž neprobíhá výkon služby. Naopak z něj vyplývá nárok na náhradu za každý den přidělení služebního psa. Jedinou podmínkou je právě přidělení psa do osobní péče při individuálním ustájení. Skutečnost, že bylo žalobci umožněno ošetřování psa i v rámci pracovních směn, dle něj poskytnutí náhrady nevylučuje. Žalobce zdůraznil, že péče o psa s koncem služby nekončí. Převzetím služebního psa na sebe psovod přebírá velkou míru odpovědnosti a o psa *de facto* pečuje nepřetržitě, tedy ve dnech výkonu služby před jejím začátkem a skončením i ve dnech volna. Činnosti v průběhu služby proto nelze s náhradou za přidělení služebního psa do osobní péče zaměňovat. Náhrada má sloužit jako kompenzace za péči v době pracovního klidu, tedy v době po skončení služby, stejně jako ve dnech mimo službu. Žalovaný v rozhodnutí odkázal na aplikační praxi, avšak nespecifikoval žádné rozhodnutí ani interní předpis, ze kterého by jím tvrzený výklad vyplýval. Výkladové stanovisko žalovaného je proto spekulativní a ničím nepodložené. Výklad jdoucí k tíži žalobce jakožto slabší strany je nepřipustný.

[10] **Krajský soud** žalobu považoval za nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), napadeným rozsudkem zamítl.

[11] Soud vyšel ze zásady, že příslušník bezpečnostního sboru má práci vykonávat primárně v rámci základní pracovní doby. Mimo rámec rozvržených směn, tedy v době odpočinku, mu může být práce nařízena jen v důležitém zájmu služby. Taková práce je prací přesčas, za kterou má příslušník v první řadě nárok na náhradní volno. Až pokud mu nebylo poskytnuto ve lhůtě 3 měsíců, má nárok na poměrnou část služebního příjmu. Nařizování služby přesčas je třeba vykládat spíše restriktivně. Výklad žalobce, podle kterého mu pokyn policejního prezidenta na každý jednotlivý den po celou dobu přidělení služebního psa automaticky nařizuje 1 hodinu služby přesčas spočívající v ošetřování psa bez ohledu na to, zda pro její nařízení v ten konkrétní den existuje důležitý zájem, proto soud označil za nesprávný.

[12] Krajský soud nepochyboval, že služebním psům musí být každodenně poskytnuta alespoň minimální péče. Právě z tohoto důvodu čl. 37 pokynu policejního prezidenta stanovuje minimální denní rozsah doby ošetřování. Ten činí u psů v osobní péči při individuálním ustájení 1 hodinu denně (resp. 2 hodiny v případě 2 psů). Tuto dobu ošetřování je povinen vedoucí policista psovodovi umožnit a rozvrhnout mu ji do směn způsobem dle čl. 37 odst. 3 pokynu policejního prezidenta. Primárně má být tedy ošetřování součástí výkonu služby – jednu hodinu v rámci každé směny má mít psovod vyhrazenou pro ošetřování psa (v případě směn delších než 12 hodin je pak těchto hodin více).

[13] Teprve zbývající počet hodin ošetřování, které psovod neodsloužil v rámci služby, poskytne vedoucí policista psovodovi v místě ustájení psa. V případě psovoda, který má psa přiděleného do osobní péče v individuálním ustájení, pokyn policejního prezidenta umožňuje provádět ošetřování i v době odpočinku policisty. Stále však dle soudu platí, že tato možnost se vztahuje pouze na zbývající počet hodin v rámci vyrovnávacího období, které ze stanovené dotace 1 hodiny denně psovod neodslouží v rámci směny. Pouze tyto hodiny lze posuzovat jako práci přesčas, neboť ošetřování psa, k němuž nedošlo v rámci směny, je třeba považovat za důležitý zájem služby.

[14] Pokud tedy žalobce odsloužil 1 hodinu určené doby ošetřování v rámci služby, rozsah péče stanovený pro daný den již splnil. Nebyl proto povinen vykonávat práci nad rámec směny v době odpočinku, nekonal práci přesčas, a tudíž mu nevznikl nárok na služební příjem za službu přesčas. Práci přesčas v důležitém zájmu služby žalobce vykonával pouze ve dnech, kdy neměl směnu, a dále ve dnech, kdy sice směnu měl, avšak rozvržení směny stanovenou dobu ošetřování nepokrylo, a musel proto péči o psa provádět nad rámec směny. Žalovaný tedy pokyn policejního prezidenta vyložil v souladu se zákonem; žalobci nárok na služební příjem za práci přesčas v rozsahu výroku II rozhodnutí správního orgánu I. stupně nevznikl.

[15] Rozsudek krajského soudu napadl žalobce (dále jen „stěžovatel“) **kasační stížností**, ve které namítá jeho nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky [§ 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.].

[16] Stěžovatel v první řadě uvádí, že soud se zabýval obecně otázkou práce přesčas, aniž by hodnotil konkrétní okolnosti případu a nesprávně tak aplikoval právní úpravu na zjištěný stav. Bez dalšího přitom přejal argumentaci obsaženou v předcházejících rozhodnutích správního orgánu I. stupně a žalovaného. K závěru soudu, podle něhož nárok na náhradu psovodovi vzniká pouze za dny, v nichž neprobíhá výkon služby, a jedná se tak o práci přesčas v době odpočinku stěžovatel namítá, že žádné takové omezení týkající se dnů výkonu služby v pokynu policejního prezidenta stanoveno není.

[17] Stěžovatel opětovně uvádí svou argumentaci představenou již v předchozím průběhu řízení; má za to, že se s ní soud nedostatečně vypořádal. Zároveň podotýká, že zaměstnavatel, který má být ochráncem práva, by měl sám důsledně dodržovat zákony a dbát práv zaměstnanců. Pokyn

pokračování

policejního prezidenta ve znění účinném do 5. 5. 2023 v čl. 37 odst. 4 stanoví nárok pečujícího psovoda na náhradu za osobní péči při individuálním ustájení, a to za každý den přidělení služebního psa. Jediná podmínka pro výplatu náhrady spočívá v přidělení služebního psa do osobní péče při individuálním ustájení. Skutečnost, že ošetřování psa bylo umožněno i v rámci pracovních směn, nikterak poskytnutí náhrady nevylučuje. Možnost provádět ošetřování psa v rámci výkonu služby je přitom třeba považovat za samozřejmou, kdy uvedené ustanovení o náhradách za ošetřování zjevně na dobu výkonu služby nedopadá. Je naopak nepochybné, že tato péče při individuálním ustájení koncem služby nekončí, neboť psovod o přiděleného služebního psa pečuje i před začátkem a po skončení své služby v daný den.

[18] Úvahy o tom, že úprava se vztahuje pouze na dny, kdy nedochází k výkonu služby, jsou dle názoru stěžovatele zcela zjevně proti smyslu úpravy i proti logickému výkladu. Soudem je poukazováno na to, že ošetřování svěřeného služebního psa má probíhat výhradně v rámci výkonu služby, resp. že již v rámci výkonu služby je umožněno psovodovi provádět ošetřování psa. K tomu je třeba uvést, že pracovní pozice psovoda obnáší zejména péči o služební psa, ať již jeho ošetřováním, výcvikem či dalšími činnostmi s prací psovoda souvisejícími. Je však zcela zřejmé, že náhrada za individuální ustájení psa má být kompenzací za péči o svěřeného služebního psa, a to v době pracovního klidu, tedy v době po skončení služby, stejně jako ve dnech mimo pracovní službu. Nárok na vyplacení náhrady tak nelze podmiňovat tím, aby v daném dni nebyl psovod ve výkonu služby.

[19] Činnosti vykonávané v době výkonu služby pak dle stěžovatele nelze zaměňovat s náhradou za přidělení služebního psa do osobní péče při individuálním ustájení. Pokyn policejního prezidenta jasně stanoví pro výpočet dobu ošetřování v rozsahu 1 hodiny za každý den přidělení služebního psa. Nikoliv za každý den, kdy není psovod ve výkonu služby. Je tedy zjevné, že náhrada přísluší účastníkovi za každý jednotlivý den, kdy je pes v individuální péči psovoda. Žalovaný přitom sám připouští, že v pokynu policejního prezidenta není explicitně stanoveno, zda se doba ošetřování služebního psa v osobní péči při individuálním ustájení v rozsahu jedné hodiny (resp. dvou hodin u dvou služebních psů) za každý den přidělení služebního psa připočítává k hodinám vymezeným pro ošetřování v rámci směn či nikoliv. Žalovaný pak spekulativně uzavírá, že doba ošetřování je v době výkonu služby již zahrnuta jako její součást, s čímž stěžovatel nesouhlasí.

[20] Odkaz žalovaného na aplikační praxi či standardně přijímanou interpretaci není specifikován žádným rozhodnutím či interním předpisem, jenž by takový výklad pokynu policejního prezidenta aplikoval. Žalovaný tak provádí výklad svévolně, a to v neprospěch stěžovatele; takový výklad je nepřípustný a v rozporu s dobrými mravy. Stěžovatel je přitom jako zaměstnanec v podřízené pozici a má právo ochrany jako slabší strana. Domáhá se vyplacení náhrady, na kterou mu v souladu s příslušným interním předpisem vznikl právní nárok.

[21] Vzhledem k uvedenému má žalobce za to, že rozhodnutí služebních funkcionářů je nezákonné, v rozporu s pokynem policejního prezidenta. Ani skutečnost, že dosud nebyl závazný pokyn ze strany zaměstnavatele v otázce vyplacení náhrady zaměstnavatelem řádně dodržován, nikterak uvedený postup nelegitimizuje. Stěžovatel proto navrhuje, aby Nejvyšší správní soud rozsudek krajského soudu v plném rozsahu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení a rozhodnutí.

[22] Žalovaný ve svém **vyjádření** ke kasační stížnosti navrhl její zamítnutí, neboť ji považuje za nedůvodnou. Zdůraznil, že stěžovatel v kasační stížnosti v podstatném rozsahu argumentuje shodně jako v předešlých řízeních před správními orgány a krajským soudem. V návaznosti na to žalovaný konstatuje, že nadále setrvává na svých stanoviscích a argumentech uvedených ve vyjádření k žalobě a v napadeném rozhodnutí. Žalovaný považuje napadený rozsudek za věcně

i právně správný a odkazuje proto dále na závěry krajského soudu v něm obsažené, zejména na bod 22.

[23] **Nejvyšší správní soud** (NSS) nejprve přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost je podána včas, neboť byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného rozsudku (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), je podána osobou oprávněnou, neboť stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.), a stěžovatel je zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud proto přezkoumal napadený rozsudek krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti, ověřil při tom, zda tento rozsudek netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti, a dospěl k následujícímu závěru.

[24] Kasační stížnost není důvodná.

[25] V posuzované věci je klíčové zodpovězení otázky nároku psovoda na náhradu za osobní péči při individuálním ustájení služebního psa, a to jednak podle toho, zda psovod v jednotlivých kalendářních dnech vykonával službu, či nikoliv, jednak podle toho, zda měl v daném období k individuálnímu ustájení přiděleného jednoho nebo dva služební psy.

[26] Podle § 112 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o služebním poměru“), má příslušník nárok na služební příjem za výkon služby; nárok na služební příjem má také v dalších případech, kdy to stanovuje zákon; za služební příjem se považují peněžité plnění poskytovaná příslušníkovi bezpečnostním sborem ve výši a za podmínek stanovených zákonem.

[27] Podle § 113 zákona o služebním poměru tvoří služební příjem základní tarif, příplatek za vedení, příplatek za službu v zahraničí, zvláštní příplatek, příplatek za službu ve svátek, osobní příplatek, odměna, služební příjem za službu přesčas a stabilizační příplatek. Podle § 125 odst. 1 zákona nárok na proplacení služby přesčas vzniká až prvním dnem čtvrtého kalendářního měsíce od jejího vykonání, tedy až po uplynutí tříměsíční lhůty pro poskytnutí náhradního volna.

[28] Závazné standardy, výživové normy a finanční limity pro krmení služebních psů a koní u Policie ČR stanoví nařízení Ministerstva vnitra č. 25/2004, o zabezpečování výživy služebních psů a služebních koní. Jedná se o interní normativní akt, přičemž podrobné metodické pokyny navazující na toto nařízení jsou ukotveny v prováděcích dokumentech, jakými jsou například pokyn policejního prezidenta.

[29] Podle čl. 2 odst. 1 písm. i) pokynu policejního prezidenta se ošetřováním rozumí péče o služebního psa, kterou je obstarání a příprava krmiva, úklid kotce, venčení, údržba srsti a provádění zoohygieny.

[30] Podle čl. 24 písm. f) pokynu policejního prezidenta je **psovod povinen průběžně pečovat o přidělené služební psy, dbát o jejich dobrou fyzickou kondici a výživný stav, zajistit jejich kvalitní hygienu a ustájení** (pozn. zvýrazněno soudem).

[31] Čl. 37 pokynu policejního prezidenta, ve znění účinném do 4. 5. 2023, nadepsaný ***Ošetřování služebních psů***, obsahoval následující odstavce:

(1) Služební pes je psovodovi přidělován (odnímán) do osobní péče rozhodnutím služebního funkcionáře na základě návrhu vedoucího policisty. (...)

(2) Vedoucí policista je povinen umožnit psovodovi ošetřování. Plánovaná doba ošetřování služebního psa se započítává do doby výkonu služby.

pokračování

(3) *V případě přidělení služebního psa do osobní péče při hromadném ustájení je doba ošetřování stanovena v rozsahu:*

- a) 1 hodina v rámci každé pracovní směny,
- b) 2 hodiny v rámci každé pracovní směny delší než 12 hodin,
- c) 3 hodiny v rámci každé pracovní směny delší než 18 hodin.

(4) V případě přidělení služebního psa do osobní péče při individuálním ustájení je pro výpočet nároku doba ošetřování stanovena v rozsahu 1 hodiny za každý den přidělení služebního psa. Rozvržení doby ošetřování v rámci pracovních směn je shodné s odstavcem 3. Zbývající počet hodin ošetřování v plánovaném období poskytne vedoucí policista psovodovi k ošetřování v místě ustájení služebního psa při dodržení pravidel pro rozvržení doby služby.

(...)

(7) Psovod, který má služebního psa přiděleného do osobní péče v individuálním ustájení, může ošetřování služebního psa provádět i v době odpočinku. Takto prováděné ošetřování má přímou souvislost s výkonem služby, nezapočítává se však do doby služby.

[32] Dne 5. května 2023 byl vydán pokyn policejního prezidenta č. 83/2023, kterým se mění pokyn policejního prezidenta č. 145/2014. Znění čl. 37 **Ošetřování služebních psů** je následující:

(1) Služební pes je psovodovi přidělován do osobní péče rozhodnutím vedoucího policisty s personální pravomocí na základě návrhu kynologa.

(2) Kynolog je povinen umožnit psovodovi ošetřování.

(3) V případě přidělení služebního psa do osobní péče je doba ošetřování stanovena v rozsahu:

- a) 1 hodina v rámci každé pracovní směny kratší než 12 hodin,
- b) 2 hodiny v rámci každé pracovní směny, pokud má psovod přiděleny dva a více služebních psů v kalendářním měsíci.

(4) Psovod, který má služebního psa přiděleného do osobní péče při individuálním ustájení, může ošetřování služebního psa provádět i v době odpočinku. Na toto ošetřování je mu započítána doba 8 hodin za kalendářní měsíc resp. 12 hodin za kalendářní měsíc v případě přidělení dvou a více psů. Plánovaná doba ošetřování služebního psa se započítává do doby výkonu služby.

[33] Namítá-li stěžovatel, že z pokynu policejního prezidenta ve znění účinném do 4. 5. 2023, nevyplývá žádné žalovaným dovozované omezení poskytnutí náhrady pouze na dny, v nichž neprobíhá výkon služby, a naopak z něj vyplývá nárok na náhradu za každý den přidělení služebního psa, nemůže s ním Nejvyšší správní soud souhlasit.

[34] Z pokynu policejního prezidenta ve znění účinném do 4. 5. 2023 vyplývá, že plánovaná doba ošetřování služebního psa se započítává do doby výkonu služby, a to v rozsahu stanoveném v čl. 37 odst. 3 pokynu podle délky pracovní směny. Má-li psovod přiděleného služebního psa do osobní péče, provádí ošetřování služebního psa i v době odpočinku; takto prováděné ošetřování se však psovodovi do služby nezapočítává. Znění pokynu policejního prezidenta v tomto ohledu příliš neodpovídá realitě péče o zvíře (*může provádět ošetřování služebního psa i v době odpočinku*), neboť péče o zvíře je každodenní a nemůže být přerušena. Z citované úpravy nicméně vyplývá, že je nutné rozlišovat dobu ošetřování služebního psa v rámci výkonu služby a situaci, kdy psovod pečuje o služebního psa mimo rozvrženou dobu služby.

[35] Pokyn policejního prezidenta je proto třeba vykládat tak, že plánovaná doba ošetřování služebního psa se započítává do doby výkonu služby. To znamená, že pokud psovod pečuje o služebního psa v rámci pracovní směny, nejde o činnost vykonávanou „navíc“ ve volném čase psovoda, ale o součást služby. Vedoucí policista je proto povinen tuto dobu při rozvržení služby zohlednit a psovodovi ji umožnit.

[36] Jiná situace nastává tehdy, pokud má psovod služebního psa přiděleného do osobní péče, při individuálním ustájení, a část péče o psa probíhá mimo konkrétní směnu. V takovém případě se sice tato péče neodehrává přímo v rámci právě konané služby, avšak psovodovi za ni vzniká odpovídající nárok ve formě doplatku služebního příjmu.

[37] Jinými slovy, v době služby se ošetřování služebního psa počítá jako součást výkonu služby, mimo dobu služby má psovod za péči o služebního psa nárok na náhradu. Účelem uvedené právní úpravy je zajistit, aby péče o služebního psa nebyla ponechána pouze na osobním volu psovoda bez náhrady, ale aby byla buď zahrnuta do výkonu služby, nebo odpovídajícím způsobem psovodovi kompenzována. Uvedené nakonec tvrdí i sám stěžovatel v kasační stížnosti. Postup služebních orgánů ve věci stěžovatele odpovídá smyslu právní úpravy.

[38] Podle informací poskytnutých koordinátorem skupiny základních kynologických činností Žďár nad Sázavou Krajského ředitelství policie kraje Vysočina (č. l. 148 správního spisu), policisté skupiny základních kynologických činností vykonávají službu ve dvanáctihodinových směnách v nepravidelném režimu služeb, kdy všichni mají přidělené služební psy do osobní péče při individuálním ustájení. Časový plán výkonu služby mají psovodi na každou směnu zpracován v informačním systému. Na začátku každé směny mají psovodi 30 minut na seznámení se s instruktáží, aktuálním pátráním, dalšími událostmi důležitými pro výkon služby a přípravu na službu a dále provádí úklid kotce, kdy následuje jedna hodina na ošetřování služebního psa a jeho venčení. Následně psovodi provádějí hlídkovou službu dle instruktáže, kdy v této době je možné v průběhu služby provádět výcvik služebního psa a také jeho venčení a ošetřování dle individuálních potřeb služebního psa. Na konci služby má policista plánovanou další hodinu na krmení, ošetřování a venčení. Poslední hodina služby je plánována ke zpracování administrativy, úklidu a přípravy na předání služby apod. Struktura časového plánu instruktáže je vždy stejná a neměnná.

[39] Správní orgán I. stupně vyšel při posouzení žádosti stěžovatele z toho, že podle pokynu policejního prezidenta ve znění do 4. 5. 2023 měl psovod nárok na náhradu v rozsahu 1 hodina denně za ošetřování psa v individuálním ustájení, pokud ten den již nevykonával ošetřování v rámci plánované služby. Tato hodina se měla započítat psovodovi do služby. Jelikož zákon ani používaný systém EKIS II WEB službu o délce kratší jak 4 hodiny neumožnil plánovat, bylo v rámci krajského ředitelství přistoupeno k řešení této situace tak, že se policistům jako určitá kompenzace začala započítávat do doby služby přestávka na jídlo a odpočinek, jež se do té doby nezapočítávala, přičemž došlo k tomu, že policisté tak byli zařazeni do tzv. nepřetržitého výkonu služby.

[40] Podle plánů a instruktáží (č. l. 9-102 správního spisu) měl stěžovatel při denních dvanáctihodinových směnách (7:00-19:00) mezi 7:00 a 8:30 naplánované činnosti spočívající mj. v úklidu kotce, ošetřování a venčení služebního psa, čas od 17:00 do 18:00 měl opět vyhrazen pro krmení, venčení a ošetřování služebního psa a též v době od 18:00 do 19:00 vykonával kromě jiných činností i venčení a ošetřování. Při nočních dvanáctihodinových směnách (19:00 - 7:00) měl stěžovatel mezi 19:00 a 20:30 naplánované činnosti spočívající mj. v úklidu kotce, ošetřování a venčení služebního psa a čas mezi 5:00 a 6:00 měl opět vyhrazen na krmení, venčení a ošetřování.

pokračování

[41] Podle čl. 37 odst. 3 písm. a) pokynu policejního prezidenta v případě přidělení služebního psa do osobní péče při hromadném ustájení je doba ošetřování stanovena v rozsahu 1 hodiny v rámci každé pracovní směny, pokud se však nejedná o směnu delší než 12 hodin. Z instrukcí je tak zřejmé, že za období od 1. dubna 2021 do 31. května 2022, kdy měl stěžovatel přiděleného pouze jednoho služebního psa, byla v rámci každé dvanáctihodinové směny povinná doba určená na ošetřování psa dodržena.

[42] V případě nočních služeb byl časový plán sestaven tak, aby došlo k zachování jedné hodiny ošetřování v rámci každého ze dvou kalendářních dnů, během kterých noční služba trvala. Co se týče období od 1. června 2022 do 30. dubna 2023, kdy měl stěžovatel zároveň přiděleny dva služební psy, bylo při výpočtu přiznaných doplateků ze strany služebního funkcionáře přistoupeno k tomu, že se požadovaná doba potřebná k ošetřování služebních psů logicky násobila, tedy jednalo se o časovou dotaci 2 hodin za každý kalendářní den, ve kterém služba trvala.

[43] Správní orgán I. stupně posoudil každý měsíc rozhodného období k poskytnutí náhrad za individuální ustájení služebního psa z hlediska toho, zda v jednotlivých kalendářních dnech stěžovatel službu vykonával, či nevykonával, a dále z hlediska toho, zda měl v daném období přiděleného jednoho nebo dva psy k individuálnímu ustájení.

[44] Za kalendářní dny v období od 1. 4. 2021 do 30. 6. 2024, ve kterých stěžovatel vykonával službu, tak správní orgán I. stupně doplatek služebního příjmu za ošetřování služebního psa přiděleného do osobní péče v individuálním ustájení nepřiznal, neboť plánovaná doba ošetřování služebního psa již byla součástí celkové doby výkonu služby. Za období od 1. 6. 2022 do 30. 6. 2023 správní orgán I. stupně přiznal stěžovateli doplatek služebního příjmu pouze částečně, neboť měl v uvedeném období přidělené k individuálnímu ustájení současně dva služební psy, přičemž vyhodnocením spisového materiálu správní orgán zjistil, že zejména v rámci nočních služeb nebyla naplněna časová dotace dvou hodin vyhrazených pro ošetřování služebních psů za každý den vykonané služby, a z toho důvodu došlo k dopočtu náhrady (str. 10 – 12 rozhodnutí správního orgánu I. stupně).

[45] Ohledně kalendářních dnů, ve kterých stěžovatel službu nevykonával, správní orgán I. stupně vyšel ze znění čl. 37 odst. 4 pokynu policejního prezidenta a stěžovateli přiznal doplatek služebního příjmu za ošetřování služebního psa přiděleného do osobní péče v individuálním ustájení v rozsahu jedné hodiny za každý den, kdy stěžovatel nevykonával službu, a to za období od 1. 4. 2021 do 30. 5. 2022, a za ošetřování služebních psů přidělených do osobní péče v individuálním ustájení za období od 1. 6. 2022 do 30. 4. 2023 v rozsahu 2 hodiny za každý den, kdy stěžovatel nevykonával službu.

[46] Celkový počet dní, ve kterých stěžovatel nevykonával službu, byl určen v každém měsíci rozhodného období na základě údajů z plánů služeb stěžovatele s tím, že nebylo rozhodné, z jakého důvodu službu nevykonával, jelikož z vyjádření koordinátora skupiny základních kynologických činností (č. l. 148 správního spisu) vyplynulo, že i v době nemoci či dovolené psůvoda je ustálená praxe, že pokud se o služebního psa zvládne v této době postarat, má jej i nadále v osobní péči v individuálním ustájení.

[47] S účinností od 5. 5. 2023 je dle pokynu policejního prezidenta doba za ošetřování služebního psa v individuálním ustájení již započítávána do fondu výkonu služby paušálně v rozsahu 8 hodin za kalendářní měsíc, resp. 12 hodin za kalendářní měsíc v případě přidělení dvou a více psů jako odsloužená služba.

[48] Správní orgán I. stupně na základě shromážděného spisového materiálu konstatoval, že od 5. 5. 2023 je z plánů služeb stěžovatele zřejmé, že náhrada za ošetřování služebního psa tzv.

mimo den, kdy vykonával službu, byla započítávána do doby výkonu služby v rozsahu 8, resp. 12 hodin za kalendářní měsíc jako odsloužená služba (str. 10 rozhodnutí).

[49] Nejvyšší správní soud s ohledem na uvedené nemůže přisvědčit námitce, že služební funkcionáři prováděli výklad pokynu policejního prezidenta svévolně a v neprospěch stěžovatele. Naopak, správní orgán I. stupně v napadeném rozhodnutí zcela konkrétně uvedl důvody svého postupu, označil podklady, z nichž vycházel, a popsal úvahy, jimiž byl veden při jejich hodnocení i při výkladu právních a služebních předpisů. Žalovaný aproboval postup správního orgánu I. stupně s tím, že podle pokynu policejního prezidenta, ať už v původním znění nebo ve znění novely po 5. 5. 2023, je třeba brát plánovanou dobu ošetřování služebního psa jako dobu, jež je součástí celkové doby výkonu služby a která je v rámci doby výkonu služby započítávána, nikoliv jako dobu, která by měla být kumulativně připočítávána k době výkonu služby v rámci předem plánovaných směn. Rozdíl lze přitom spatřovat již ve znění čl. 37 odst. 3 pokynu, jenž upravuje dobu ošetřování v rámci služby a v odst. 4, kdy je doba ošetřování plánována na dobu mimo výkon služby. Doba ošetřování dle odst. 3 je tak třeba brát jako součást výkonu služby, za kterou policistovi náleží odměna v podobě služebního příjmu.

[50] S takovým výkladem se ztotožnil i krajský soud v napadeném rozsudku. Smyslem institutu ošetřování je postarat se o služebního psa formou obstarání a přípravy krmiva, úklidu kotce, údržby srsti a provádění zoohygieny [čl. 2 odst. 1 písm. i) pokynu policejního prezidenta] a provést jej v rozsahu minimálně jedné, popř. dvou hodin v případě přidělení dvou a více psů každý den, a to je v době výkonu služby vždy zachováno. Jak bylo uvedeno výše, podle rozpisů služeb stěžovatele byla v rámci každé směny povinná doba určená na ošetřování psa nejenom dodržena, ale časový prostor pro ošetřování byl poskytnut ještě ve větším rozsahu. V případě zjištění nedodržení doby určené k ošetřování byla tato dodatečně kompenzována. Nárok na dobu ošetřování služebního psa v rozsahu jedné, popř. dvou hodin za každý den přidělení služebního psa však nelze kumulovat s dobou ošetřování, jež byla stěžovateli zajištěna v rámci výkonu služby.

[51] Namítá-li stěžovatel, že krajský soud převzal argumentaci obsaženou v předcházejících rozhodnutích správního orgánu I. stupně a žalovaného bez dalšího, pak k tomu Nejvyšší správní soud podotýká, že rozsah reakce soudu na konkrétní námitky je, co do šíře odůvodnění, spjat s otázkou hledání míry. Povinnost orgánů veřejné moci (včetně orgánů moci soudní) svá rozhodnutí řádně odůvodnit nelze interpretovat jako požadavek na detailní odpověď na každou dílčí námitku. Stejně tak smyslem soudního přezkumu není znovu podrobně opakovat argumentaci, která již zazněla v předchozích fázích řízení, popřípadě nalézt alternativní a za každou cenu originální způsob vyjádření týchž závěrů, k nimž již správně dospěl správní orgán (srov. např. rozsudky NSS ze dne 28. 6. 2018, č. j. 5 Afs 209/2017-44, odst. [26], či ze dne 20. 12. 2018, č. j. 6 As 168/2018-25, odst. [14], nebo ze dne 12. 11. 2014, č. j. 6 As 54/2013-128, odst. [16]). Při odůvodnění zpravidla postačuje, jsou-li explicitně vypořádány alespoň základní námitky účastníka řízení (rozsudek ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008-13), případně, za podmínek tomu přiměřeného kontextu, se lze spokojit i s akceptací odpovědi implicitní, což připouští i Ústavní soud (např. usnesení ze dne 18. 11. 2011, sp. zn. II. ÚS 2774/09) či zdejší soud (např. rozsudek ze dne 21. 12. 2011, č. j. 4 Ads 58/2011-72). Rovněž může soud postupovat tak, že proti žalobě postaví ucelený právní názor, v jehož konkurenci žalobní námitky jako celek neobstojí, aniž by musel detailně vypořádat každý dílčí argument uplatněný v žalobě (srov. rozsudek NSS ze dne 11. 2. 2016, č. j. 4 As 113/2015-34, odst. [13]). Tyto požadavky na odůvodnění rozsudek krajského soudu splňuje, podstatu námitek stěžovatele vypořádal. Jeho závěry považuje Nejvyšší správní soud za srozumitelné a dostatečně odůvodněné, a to zejména s přihlédnutím k žalobním námitkám stěžovatele, které se shodovaly s argumentací uplatněnou v předešlých řízeních před správními orgány.

pokračování

[52] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud uzavírá, že neshledal kasační stížnost důvodnou, a proto ji podle § 110 odst. 1 poslední věty s. ř. s. zamítl (výrok I.).

[53] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Úspěšnému žalovanému, jemuž by jako jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, Nejvyšší správní soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, protože mu podle obsahu spisu v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly (výrok II.).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.)

V Brně dne 17. července 2026

L. S.

JUDr. Lenka Matyášová v. r.
předsedkyně senátu